

Fylgiskjal I.**Samþykkt nr. 167, um öryggi og heilbrigði í byggingariðnaði.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuáráðs, sem kom saman til 75. þingsetu sinnar í Genf 1. júní 1988 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnuáráðs, gefur gaum að viðeigandi alþjóðlegum samþykktum og tillögum, einkum Samþykkt og Tillögu um öryggisráðstafanir (í byggingariðnaði) frá 1937, Tillögu um samvinnu við slysavarnir (í byggingariðnaði) frá 1937, Samþykkt og Tillögu um geislavarnir frá 1960, Samþykkt og Tillögu um öryggisbúnað véla frá 1963, Samþykkt og Tillögu um hámarksþyngd frá 1967, Samþykkt og Tillögu um krabbamein sem atvinnusjúkdóm frá 1974, Samþykkt og Tillögu um vinnuumhverfi (loftmengun, hávaða og titring) frá 1977, Samþykkt og Tillögu um öryggi og heilbrigði við vinnu og starfsumhverfi frá 1981, Samþykkt og Tillögu um heilsugæslu á vinnustöðum frá 1985, Samþykkt og Tillögu um öryggi við notkun asbests frá 1986, svo og skrá yfir atvinnusjúkdóma, sem var endurskoðuð 1980 og gerð að hluta af Samþykkt um atvinnuslysabætur frá 1964, og

þar eð þingið hefur samþykkt tiltekna ábendingar varðandi öryggi og heilbrigði í byggingariðnaði, sem er fjórða mál á dagskrá þessa þings, og þar eð þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar, sem er endurskoðun á Samþykkt um öryggisráðstafanir (í byggingariðnaði) frá 1937,

gerir þingið í dag, 20. júní 1988, eftirfarandi samþykkt sem nefna má Samþykkt um öryggi og heilbrigði í byggingariðnaði, 1988:

I. Gildissvið og skilgreiningar.

1. gr.

1. Þessi samþykkt nær til allrar starfsemi í byggingariðnaði, þ.e. byggingar, verkfræðivinnu, uppsetningar og niðurrifs, þ.m.t. hvers konar vinnsla, starfræksla eða flutningar á byggingarstað, frá því að undirbúningur er hafinn á byggingarstað og þar til byggingu er lokið.

2. Aðildarríki, sem fullgildir þessa samþykkt, getur, að höfðu samráði við aðalsamtökhlutaðeigandi atvinnurekenda og launafólks, þar sem þau eru fyrir hendi, undanskilið við framkvæmd hennar í heild eða einstakra ákvæða hennar tiltekna atvinnugreinar eða starfsemi þar sem slík framkvæmd er sérstökum vandkvæðum bundin, svo fremi öryggis og heilbrigðis sé gætt í vinnuumhverfinu.

3. Þessi samþykkt nær einnig til þeirra einstaklinga sem reka sjálfstæða atvinnustarfsemi og tilgreindir kunna að vera í lögum eða reglugerðum landsins.

2. gr.

Í þessari samþykkt tákna hugtakið:

a. „byggingariðnaður“:

- i. byggingu, þ.m.t. gröftur fyrir grunn og smíðar, breytingar á byggingu, endurnýjun, viðgerðir, viðhald (þ.m.t. hreinsun og málun) og niðurrif hvers konar bygginga og mannvirkja;
- ii. verkfræðivinnu, þ.m.t. gröftur fyrir grunn og smíðar, breytingar á byggingu, viðgerðir, viðhald og niðurbrot, t.d. á flugvöllum, hafnargörðum, höfnum, skipaskurðum, stíflum, mannvirkjum til varnar fyrir ám, skriðuföllum og ágangi sjávar, götum og þjóðvegum, járnbrautum, brúm, jarðgöngum, svifbrúm og mannvirkjum sem reist eru vegna þjónustu svo sem samgangna, frárenniskerfa, skolpræsa, vatnsveitu og orkuflutningskerfa;
- iii. uppsetningu og niðurrif bygginga og annarra mannvirkja sem gerð eru úr tilbúnum einingum, svo og framleiðslu tilbúinna eininga á byggingarstað;

- b. „byggingarstaður“ hvern þann stað þar sem fram fer hvers konar vinnsla eða starfræksla sem tilgreind er í a-lið hér að framan;
- c. „vinnustaður“ alla staði sem starfsmenn þurfa að vera á eða fara til vegna vinnu sinnar og eru undir stjórn atvinnurekanda, samkvæmt skilgreiningu í e-lið hér á eftir;
- d. „starfsmaður“ hvern þann mann sem vinnur við byggingar;
- e. „atvinnurekandi“:
 - i. hvern þann mann eða persónu að lögum sem hefur í þjónustu sinni einn eða fleiri starfsmenn á byggingarstað; og
 - ii. aðalverktaka, verktaka eða undirverktaka eftir því sem við á hverju sinni;
- f. „hæfur maður“ mann sem hefur til að bera nægilega hæfni, svo sem viðeigandi þjálfun, fullnægjandi þekkingu, reynslu og færni til þess að inna örugglega af hendi tiltekna vinnu. Hlutadeigandi stjórnvöld geta skilgreint viðeigandi forsendur fyrir útnefningu slíkra manna og gert þeim að uppfylla tilteknar skyldur;
- g. „vinnupallur“ hvers konar bráðabirgðamannvirki, fast, upphengt eða færanlegt, ásamt undirstöðum, sem notað er til að bera uppi starfsmenn og efni eða til að hafa aðgang aðslíku mannvirki, og er ekki „lyftitæki“ samkvæmt skilgreiningu í h-lið hér á eftir;
- h. „lyftitæki“ staðbundið eða færanlegt tæki sem notað er til að lyfta fólk eða efni eða láta það síga niður;
 - i. „lyftibúnaður“ hvers konar búnað eða tól sem notuð eru til að festa byrði við lyftitæki en eru ekki hluti af lyftitækinu eða byrðinni.

II. Almenn ákvæði.

3. gr.

Hafa skal samráð við aðalsamtök hlutadeigandi atvinnurekenda og launafólks um ráðstafanir sem gerðar verða til að hrinda í framkvæmd ákvæðum þessarar samþykktar.

4. gr.

Sérhvert aðildarríki sem fullgildir þessa samþykkt skuldbindur sig til að setja og hafa í gildi lög eða reglugerðir sem tryggja að ákvæðum hennar verði framfylgt og skal í því sambandi taka mið af því hvers konar hættu starfsmönnum er búin hvað varðar öryggi og heilbrigði.

5. gr.

1. Lögum og reglugerðum, sem sett verða samkvæmt ákvæðum 4. gr., má framfylgja með tæknilegum stöðlum eða starfsreglum eða með öðrum viðeigandi hætti eftir aðstæðum og venjum í hverju landi.

2. Sérhvert aðildarríki skal taka tillit til viðeigandi staðla, sem samþykktir hafa verið af viðurkenndum alþjóðastofnunum á sviði stöðlunar, hvað varðar það að framfylgja ákvæðum 4. gr. hér að framan og 1. tölul. í þessari grein.

6. gr.

Ráðstafanir skulu gerðar til að tryggja samvinnu atvinnurekenda og launafólks í því skyni að stuðla að öryggi og heilbrigði á byggingarstöðum og skulu ákvæði um slíkt skilgreind í landslögum eða reglugerðum.

7. gr.

Í landslögum eða reglugerðum skulu vera ákvæði sem skuldbinda atvinnurekendur og menn sem stunda sjálfstæðan atvinnurekstur til að hlíta settum reglum um öryggi og heilbrigði á vinnustöðum.

8. gr.

1. Þegar tveir eða fleiri atvinnurekendur hafa starfsemi samtímis á sama byggingarstað:
 - a. skal aðalverktaki eða annar maður eða aðili sem hefur í raun stjórn á eða ber meginábyrgð á allri starfsemi á byggingarstað vera ábyrgur fyrir því að samhæfa þær ráðstafanir varðandi öryggi og heilbrigði, svo og að tryggja að þeim sé framfylgt, eftir því sem lög og reglugerðir landsins mæla fyrir um;
 - b. skal aðalverktaki eða annar maður eða aðili sem hefur í raun stjórn á eða ber meginábyrgð á allri starfsemi á byggingarstað, ef hann er ekki til staðar, tilnefna hæfan mann eða aðila á staðnum með vald og nauðsynlega aðstöðu til þess fyrir hans hönd að tryggja að ráðstafanir, sem tilgreindar eru í a-lið hér að framan, séu samhæfðar og þeim sé framfylgt, eftir því sem lög og reglugerðir landsins mæla fyrir um;
 - c. skal sérhver atvinnurekandi vera ábyrgur fyrir því að ráðstöfunum sé framfylgt hvað varðar starfsmenn sem lúta stjórn hans;
2. Þegar atvinnurekendur eða menn með sjálfstæðan atvinnurekstur reka starfsemi samtímis á byggingarstað er þeim skylt að hafa samvinnu um að ráðstöfunum sem mælt er fyrir um hvað varðar öryggi og heilbrigði sé framfylgt, eftir því sem kveðið er á um í lögum eða reglugerðum landsins.

9. gr.

Þeir sem sjá um hönnun og undirbúning mannvirkja skulu taka tillit til öryggis og heilbrigðis byggingarstarfsmanna í samræmi við landslög, reglugerðir og venjur.

10. gr.

Í landslögum eða reglugerðum skulu vera ákvæði þess efnis að starfsmenn á hverjum vinnustað hafi rétt til og þeim sé skylt að taka þátt í að tryggja öruggar vinnuaðstæður hvað varðar stjórn þeirra á vinnuvélum og vinnuaðferðum og enn fremur að láta í ljósi skoðanir sínar á vinnuvenjum sem viðhafðar eru að svo miklu leyti sem þær varða öryggi og heilsu.

11. gr.

- Í landslögum eða reglugerðum skulu vera ákvæði þess efnis að starfsmönnum sé skylt:
- a. að hafa eins nána samvinnu og mögulegt er við atvinnurekandann hvað varðar að framfylgja ráðstöfunum sem mælt er fyrir um vegna öryggis og heilbrigðis;
 - b. að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að gæta eigin öryggis og heilsu, svo og annarra manna sem aðgerðir þeirra eða aðgerðarleysi við vinnu getur haft áhrif á;
 - c. að nýta sér þá aðstöðu sem þeim er fengin og misnota ekkert sem þeim er fengið sér eða öðrum til varnar;
 - d. að tilkynna þegar í stað næsta yfirmanni sínum, svo og öryggismálafulltrúa starfsmanna ef hann er fyrir hendi, um hverjar þær aðstæður sem þeir telja að gætu valdið hættu og þeir valda ekki að ráða fram úr sjálfir;
 - e. að fylgja settum reglum um öryggi og heilbrigði.

12. gr.

1. Í landslögum eða reglugerðum skulu vera ákvæði þess efnis að starfsmaður hafi rétt til að forða sér frá hættu þegar hann hefur gilda ástæðu til að halda að öryggi hans og heilsa sé í yfirvofandi og alvarlegri hættu, svo og að honum sé skylt að tilkynna næsta yfirmanni sínum um það án tafar.
2. Ef öryggi starfsmanna er yfirvofandi hætta búin skal atvinnurekandi án tafar gera ráðstafanir til að stöðva framkvæmdir og flytja starfsmennina á brott eftir því sem við á.

III. Aðgerðir til varnar og verndar.

13. gr.

Öryggi á vinnustöðum.

1. Gera skal allar viðeigandi varúðarráðstafanir til að tryggja að allir vinnustaðir séu öruggir og valdi ekki tjóni á heilsu starfsmanna eða stofni öryggi þeirra í hættu.

2. Á öllum vinnustöðum skulu vera öruggir inngangar og útgangar og þeim vel við haldið. Þeir skulu vera auðkenndir eftir því sem við á.

3. Gera skal allar viðeigandi varúðarráðstafanir til að vernda þá menn sem eru á eða í námunda við byggingarstað fyrir öllum hættum sem af honum geta stafað.

14. gr.

Vinnupallar og stigar.

1. Þar sem vinna verður ekki stunduð með öryggi á jörðu niðri eða frá jörðu, hluta byggingar eða öðru varanlegu mannvirki skal öruggum og viðeigandi vinnupalli komið fyrir og við haldið eða aðrar jafnöruggar og viðeigandi ráðstafanir gerðar.

2. Ef ekki eru fyrir hendi aðrar aðgönguleiðir að upphækkuðum vinnustöðum skal viðeigandi og traustum stigum komið fyrir. Þeir skulu festir tryggilega til þess að þeir hreyfist ekki fyrirvaralaust úr stað.

3. Allir vinnupallar og stigar skulu vera smíðaðir og notaðir í samræmi við landslög og reglugerðir.

4. Vinnupallar skulu skoðaðir af hæfum manni í þeim tilvikum og á þeim tímum sem fyrir er mælt í landslögum eða reglugerðum.

15. gr.

Lyftitæki og lyftibúnaður.

1. Öll lyftitæki og allur lyftibúnaður, þ.m.t. hlutar hans, viðfestibúnaður, festingar og undirstöður, skal:

- vera vel hannaður og smíðaður úr góðu efni og nægilega sterkur til þeirra nota sem hann er ætlaður;
- vera rétt uppsettur og rétt notaður;
- honum vel við haldið;
- skoðaður og prófaður af hæfum manni á þeim tíma og í þeim tilvikum sem fyrir er mælt í landslögum eða reglugerðum; skrá skal niðurstöður slíkra skoðana og prófana;
- honum stjórnað af starfsmönnum sem hafa fengið viðeigandi þjálfun í samræmi við landslög og reglugerðir.

2. Ekki má lyfta neinum manni, láta hann síga niður eða flytja hann í lyftitæki nema það hafi verið smíðað, sett upp og sé notað í þeim tilgangi í samræmi við landslög og reglugerðir, nema í neyðartilvikum þegar í húfi er mannlíf eða hætta á að alvarlegt slys verði á mönnum, ef unnt reynist að nota lyftitækið til þess með öryggi.

16. gr.

Flutningatæki og tæki til jarðvinnslu, flutninga á jarðvegi og meðferðar á efni.

1. Öll farartæki og tæki til jarðvinnslu, flutninga á jarðvegi eða meðferðar á efni:

- skulu vera vel hönnuð og smíðuð þannig að tekið hafi verið tillit til vistfræðilegra lögmála að svo miklu leyti sem því verður við komið;
- þeim skal vel við haldið;
- þau skulu notuð á réttan hátt;
- þeim skal stjórnað af starfsmönnum sem hafa fengið viðeigandi þjálfun í samræmi við landslög og reglugerðir.

2. Á öllum byggingarstöðum þar sem notuð eru farartæki og tæki til jarðvinnslu, flutninga á jarðvegi eða meðferðar á efni:

- a. skal hafa öruggar og víðeigandi aðgönguleiðir fyrir þau; og
- b. skal skipuleggja og stjórna umferð þannig að unnt sé að nota þau með öryggi.

17. gr.

Vélasamstæður, vélbúnaður og handverkfæri.

1. Vélasamstæður, vélbúnaður og tæki, þ.m.t. handverkfæri, jafnt handknúin sem vélknúin:

- a. skulu vera vel hönnuð og smíðuð þannig að tekið hafi verið tillit til vistfræðilegra lögmála að svo miklu leyti sem því við verður komið
- b. þeim skal vel við haldið;
- c. skal aðeins nota við þá vinnu sem þau eru hönnuð fyrir, nema hæfur maður hafi ákveðið að þau megi nota með öryggi utan þess verksviðs sem þau voru upphaflega hönnuð fyrir;
- d. þeim skal stjórnað af starfsmönnum sem hafa fengið víðeigandi þjálfun.

2. Framleiðandi tækja eða atvinnurekandi skal veita fullnægjandi leiðbeiningar um örugga notkun þeirra með þeim hætti sem notendur skilja.

3. Þrýstikerfi og þrýstítæki skulu skoðuð og prófuð af hæfum manni í þeim tilvikum og á þeim tíma sem mælt er fyrir um í landslögum eða reglugerðum.

18. gr.

Vinna í nokkurri hæð frá jörðu, þar með talin vinna á húspökum.

1. Þar sem nauðsynlegt er að gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir hættu eða þar sem hæð mannvirkis eða halli þess er meiri en fyrir er mælt í landslögum eða reglugerðum skal gera varnarráðstafanir til þess að koma í veg fyrir að starfsmenn, verkfæri, aðrir hlutir eða efni falli til jarðar.

2. Þar sem starfsmönnum er ætlað að vinna á eða nærri húspökum eða öðrum stöðum sem þaktir eru brotjörnu efni, sem þeir gætu fallið gegnum, skal gera varnarráðstafanir til að hindra að þeir stígi eða falli í ógáti gegnum hið brotjarna efni.

19. gr.

Grunnar, lóðrétt göng, skurðir, neðanjarðarbyrgi og jarðgöng.

Gera skal víðeigandi varnarráðstafanir í hvers konar grunnum, lóðréttum göngum, skurðum, neðanjarðarbyrgjum eða jarðgöngum:

- a. með víðeigandi styrkingum eða á annan hátt til að vernda starfsmenn fyrir hættu af völdum hruns eða falls jarðvegs, grjóts eða annarra efna;
- b. til að koma í veg fyrir þá hættu að menn, efni eða hlutir geti fallið eða vatn geti streymt inn í grunna, lóðrétt göng, skurði, neðanjarðarbyrgi eða jarðgöng;
- c. til að tryggja fullnægjandi loftræstingu á hverjum vinnustað svo að þar sé andrúmsloft sem hæfi til öndunar og takmarka hvers konar skaðlegan og óþægilegan eim, gas eða gufu, ryk eða önnur óhreinindi þannig að þau séu fyrir neðan þau mörk sem eru hættuleg eða skaðleg heilsu manna, enda séu þau innan þeirra marka sem fyrir er mælt í landslögum eða reglugerðum;
- d. til að gera starfsmönnum kleift að forða sér ef eldsvöða ber að höndum eða innstreymi vatns eða annars efnis;
- e. til að koma í veg fyrir að starfsmönnum sé hætt neðanjarðar, svo sem vegna vökvastreymis eða vegna þess að gasfyllt hólfi eru til staðar, með því að gera víðeigandi athuganir til að finna slíkt.

20. gr.

Sökkviker og vatnspétt þrýstihylki.

1. Sérhvert sökkviker og vatnspétt þrýstihylki:
 - a. skal vera vel smíðað, hentugt til sinna nota, úr góðu efni og nægjanlega sterkt;
 - b. skal þannig útbúið að starfsmenn geti forðað sér ef vatn eða annað efni streymir inn í það.
2. Smíð, staðsetning, breytingar eða sundurtekt á sökkvikerum eða vatnspéttum þrýstihylkjum skal fara fram undir beinni stjórn hæfs manns.
3. Sérhvert sökkviker og vatnspétt þrýstihylki skal skoðað af hæfum manni með tilteknu millibili.

21. gr.

Vinna í hækkuðum loftþrýstingi.

1. Vinna í hækkuðum loftþrýstingi skal aðeins fara fram í samræmi við reglur í landslögum eða reglugerðum.
2. Vinna í hækkuðum loftþrýstingi skal aðeins framkvæmd af starfsmönnum sem hafa reynst líkamlega hæfir til þess samkvæmt læknisskoðun og að viðstöddum hæfum manni sem hefur eftirlit með því sem gert er.

22. gr.

Burðarvirki og steypumót.

1. Uppsetning burðarvirkja og tilheyrandi hluta, steypumóta, bráðabirgðastöða og skorða skal aðeins fara fram undir eftirliti hæfs manns.
2. Gera skal fullnægjandi varnarráðstafanir til að vernda starfsmenn fyrir hættum vegna tímabundins veikleika eða óstöðugleika mannvirkja.
3. Steypumót, stöðir og skorður skulur vera hönnuð og smíðuð og þeim við haldið með þeim hætti að þær þoli örugglega allt álag sem á þær kann að verða lagt.

23. gr.

Vinna yfir vatni.

Þar sem vinna fer fram yfir vatni eða í námunda við það skal gera fullnægjandi ráðstafanir:

- a. til að hindra að starfsmenn falli í vatnið;
- b. til að bjarga starfsmönnum sem eiga á hættu að drukknast;
- c. til að flytja starfsmenn á fullnægjandi og öruggan hátt.

24. gr.

Niðurrif.

Þegar niðurrif byggingar eða mannvirkis gæti valdið hættu fyrir starfsmenn eða almenn-
ing:

- a. skal viðhafa viðeigandi varnarráðstafanir, vinnuáferðir og starfshætti, m.a. vegna brottflutnings rusls eða úrgangs, í samræmi við landslög eða reglugerðir;
- b. skal verkið aðeins skipulagt og framkvæmt undir eftirliti hæfs manns.

25. gr.

Lýsing.

Hafa skal fullnægjandi og hentuga lýsingu, þar með talda færanlega lampa þar sem það á við, í hverri vinnustöð og á hverjum þeim stað öðrum á byggingarstaðnum sem starfsmaður kann að eiga leið um.

26. gr.

Rafmagn.

1. Öll rafmagnstæki og búnaður skal smíðaður, settur upp og honum við haldið af hæfum manni og þannig notaður að af því stafi ekki hætta.

2. Áður en byggingarframkvæmdir hefjast og á meðan á þeim stendur skulu gerðar fullnægjandi ráðstafanir til að ganga úr skugga um hvort til staðar séu nokkrar straumberandi raftaugar eða tæki undir, yfir eða á byggingarstaðnum og vernda starfsmenn fyrir hættu af þeim völdum.

3. Lögn og viðhald raftauga og búnaðar á byggingarstöðum skal stjórnað samkvæmt tæknilegum reglum og stöðlum sem gilda í þjóðfélaginu.

27. gr.

Sprenghættu.

Sprenghættu skal ekki geyma, flytja, meðhöndla eða nota nema:

- a. við aðstæður sem fyrir er mælt í landslögum eða reglugerðum;
- b. þar sé að verki hæfur maður sem skal gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja að starfsmenn og aðrir menn eigi ekki meiðsli á hættu.

28. gr.

Hætta fyrir heilsu manna.

1. Þar sem hættu er á að starfsmaður skaðist af völdum kemískra efna, lífrænna efna eða annarra hluta þannig að hann hljóti heilsutjón af skal gera viðeigandi varnarráðstafanir til að koma í veg fyrir slíkt.

2. Varnarráðstafanir þær sem nefndar eru í 1. tölul. skulu m.a. fólgnar í því:

- a. að nota skaðlaus eða minna skaðleg efni í stað skaðlegra efna þar sem því verður við komið; eða
- b. að beita tæknilegum ráðum við vélsamstæður, vélbúnað, tæki eða ferli; eða
- c. þar sem ekki er unnt að beita þeim ráðum sem tilgreind eru í a- og b-liðum hér að framan, að beita öðrum ráðum sem að gagni mega koma, m.a. notkun persónulegra hlífa og hlífðarfata.

3. Þar sem starfsmönnum er gert að fara inn á svæði þar sem eitrefni eða skaðleg efni kunna að vera til staðar eða þar sem e. t. v. er súrefnisskortur eða eldfimt andrúmsloft skal gera fullnægjandi ráðstafanir til að forðast hættu.

4. Ekki skal eyða úrgangi eða losa sig við það á byggingarstað með þeim hætti sem kann að reynast hættulegur heilsu manna.

29. gr.

Eldvarnir.

1. Atvinnurekandi skal gera viðeigandi ráðstafanir til að:

- a. koma í veg fyrir eldsvoða;
- b. bregðast við skjótt og á skilvirkan hátt til að slökkva eld sem verður laus;
- c. sjá til þess að menn séu fluttir á brott án tafar og með öruggum hætti.

2. Fyrir hendi skulu vera nægilega miklar og hentugar geymslur fyrir eldfima vökva, föst efni og gas.

30. gr.

Varnarbúnaður og hlífðarföt.

1. Þar sem ekki reynist unnt að veita fullnægjandi vernd fyrir slysum eða heilsutjóni með öðrum hætti, þ.m.t. þar sem starfsmenn verða fyrir áhrifum frá óhagstæðum aðstæðum, skal atvinnurekandi leggja starfsmönnum til, og halda við, þeim að kostnaðarlausu, hentugan varnarbúnað sem þeir bera á sér, auk hlífðarfata, og skal í því sambandi tekið tillit til þess hver vinnan er og hve mikil hættan er, í samræmi við landslög eða reglugerðir.

2. Atvinnurekandi skal veita starfsmönnum viðeigandi aðstöðu til að gera þeim kleift að nota persónulegan varnarbúnað og skal hann tryggja að búnaðurinn sé notaður á réttan hátt.

3. Varnarbúnaður og hlífðarföt skulu uppfylla skilyrði sem hlutaðeigandi stjórnvald hefur sett þar sem tekið er tillit til vistfræðilegra lögmála að svo miklu leyti sem því verður við komið.

4. Starfsmenn skulu nota á réttan hátt og fara vel með persónulegan varnarbúnað og hlífðarföt sem þeim er séð fyrir.

31. gr.

Skyndihjálp.

Atvinnurekanda er skylt að sjá til þess að skyndihjálp, þ.m.t. þjálfað starfslið, sé ævinlega fyrir hendi. Ráðstafanir skulu gerðar til að tryggja brottflutning starfsmanna, sem hafa orðið fyrir slysi eða veikst skyndilega, til þess að þeir komist undir læknishendur.

32. gr.

Aðbúnaður.

1. Á hverjum byggingarstað eða innan eðlilegra marka frá honum skal vera fullnægjandi magn af heilnæmu drykkjarvatni.

2. Á hverjum byggingarstað eða innan eðlilegra marka frá honum skal eftirfarandi aðstöðu komið upp og henni við haldið og skal í því sambandi tekið tillit til fjölda starfsmanna og tímalengdar byggingarframkvæmda:

- a. salernum og þvottaaðstöðu;
 - b. aðstöðu til fataskipta og fyrir geymslu og þurrkun á fötum;
 - c. húsnæði til að matast og leita skjóls í þegar hlé verður á vinnu vegna óhagstæðs veðurs.
3. Hafa skal aðskilin salerni og þvottaaðstöðu fyrir karlmenn og konur.

33. gr.

Upplýsingar og þjálfun.

Starfsmenn skulu fá fullnægjandi og viðeigandi:

- a. upplýsingar um mögulega hættuvalda fyrir öryggi þeirra og heilsu sem þeir kunna að verða fyrir áhrifum frá á vinnustað;
- b. leiðbeiningar um og þjálfun í þeim ráðstöfunum sem unnt er að grípa til til að koma í veg fyrir, hafa stjórn á og verjast slíkum hættum.

34. gr.

Tilkynningar um slys og sjúkdóma.

Í landslögum eða reglugerðum skulu vera ákvæði um tilkynningar um vinnuslys og sjúkdóma til hlutaðeigandi stjórnvalds innan tiltekins tíma.

IV. Framkvæmd.

35. gr.

Sérhvert aðildarríki skal:

- a. gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, þ.m.t. að hafa viðeigandi refsiakvæði og ráðstafanir til úrbóta, til að tryggja að ákvæðum þessarar samþykktar sé framfylgt;
- b. hafa með hendi viðeigandi þjónustu til eftirlits með því að nauðsynlegar ráðstafanir séu gerðar í samræmi við ákvæði þessarar samþykktar og veita viðkomandi stofnun nauðsynlega aðstöðu til að vinna það verk eða að öðrum kosti að fá fullvissu fyrir því að viðeigandi eftirlit hafi farið fram.

V. Lokaákvæði.

36. gr.

Þessi samþykkt kemur í stað Samþykktar um öryggisráðstafanir (í byggingariðnaði) frá 1937.

37. gr.

Formlegar fullgildingar á þessari samþykkt skulu sendar forstjóra alþjóðavinnumála-skrifstofunnar til skrásetningar.

38. gr.

1. Þessi samþykkt skal einungis bindandi fyrir þau aðildarríki Alþjóðavinnumálastofnunarinnar sem hafa látið forstjórann skrá fullgildingar sínar.

2. Hún gengur í gildi tólf mánuðum eftir að fullgildingar tveggja aðildarríkja hafa verið skráðar hjá forstjóranum.

3. Síðan gengur þessi samþykkt í gildi að því er snertir hvert aðildarríki tólf mánuðum eftir að fullgilding þess hefur verið skráð.

39. gr.

1. Aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa, getur sagt henni upp að liðnum tíu árum frá fyrstu gildistöku hennar. Tilkynningu um uppsögn skal senda forstjóra alþjóðavinnu-málaskrifstofunnar til skrásetningar. Slík uppsögn öðlast ekki gildi fyrr en ár er liðið frá skrásetningardegi hennar.

2. Sérhvert aðildarríki, sem fullgilt hefur samþykkt þessa en notfærir sér ekki innan árs frá lokum tíu ára tímabilsins, sem um getur í fyrri tölulið, rétt þann til uppsagnar sem kveðið er á um í þessari grein, skal bundið af henni í annað tíu ára tímabil, en síðan getur það sagt þessari samþykkt upp að loknu hverju tíu ára tímabili í samræmi við ákvæði þessarar greinar.

40. gr.

1. Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal tilkynna öllum aðildarríkjum Alþjóðavinnumálastofnunarinnar skráningu allra fullgildinga og uppsagna sem aðildarríki stofnunarinnar hafa sent honum.

2. Þegar forstjórinn tilkynnir aðildarríkjum stofnunarinnar skrásetningu annarrar fullgildingarinnar, sem honum berst, skal hann vekja athygli þeirra á hvaða dag samþykktin gangi í gildi.

41. gr.

Forstjóri alþjóðavinnumálaskrifstofunnar skal senda aðalritara Sameinuðu þjóðanna til skrásetningar, skv. 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna, allar upplýsingar um fullgildingar og uppsagnir sem hann hefur skrásett í samræmi við ákvæði undanfarandi greina.

42. gr.

Þegar stjórnarnefnd alþjóðavinnumálaskrifstofunnar kann að álíta það nauðsynlegt skal hún leggja fyrir allsherjarþingið skýrslu um framkvæmd þessarar samþykktar og athuga hvort æskilegt sé að setja á dagskrá þingsins endurskoðun hennar allrar eða hluta hennar.

43. gr.

1. Ef þingið gerir nýja samþykkt, sem breytir þessari samþykkt að öllu eða nokkru leyti, og sú samþykkt mælir ekki fyrir um á annan veg þá skal:

a. fullgilding aðildarríkis á hinni nýju samþykkt *ipso jure* hafa í för með sér tafarlausa uppsögn þessarar samþykktar, þrátt fyrir ákvæði 39. gr. hér að framan, ef hin nýja samþykkt öðlast gildi og þá frá þeim tíma þegar það gerist;

b. aðildarríkjum ekki heimilt að fullgilda þessa samþykkt eftir að hin nýja samþykkt hefur öðlast gildi.

2. Þessi samþykkt skal, hvað sem öðru líður, halda gildi sínu hvað snertir form og efni í þeim aðildarríkjum sem hafa fullgilt hana en ekki hina nýju samþykkt.

44. gr.

Enskur og franskur texti þessarar samþykktar eru jafngildir.

Fylgiskjal II.**Samþykkt nr. 168, um aukna atvinnu og vernd gegn atvinnuleysi.**

Allsherjarþing Alþjóðavinnuálastofnunarinnar, sem kom saman til 75. þingsetu sinnar í Genf 1. júní 1988 eftir kvaðningu stjórnarnefndar alþjóðavinnuálastofnunarinnar, leggur áherslu á mikilvægi vinnu og arðbæra atvinnustarfsemi í sérhverju þjóðfélagi, ekki aðeins vegna þeirra verðmæta sem hún skapar fyrir samfélagið, heldur einnig vegna þeirra tekna sem hún færir launafólki, þess félagslega mikilvægis sem hún hefur fyrir það og þeirrar sjálfsvirðingar sem hún veitir því, og

minnist alþjóðlegra staðla á sviði atvinnu og verndar gegn atvinnuleysi (Samþykktar og Tillögu um ráðstafanir gegn atvinnuleysi frá 1934, Tillögu um aðgerðir gegn atvinnuleysi (ungs fólks) frá 1935, Tillögu um tekjutryggingu frá 1944, Samþykktar um lágmark félagslegs öryggis frá 1952, Samþykktar og Tillögu um stefnu í atvinnumálum frá 1964, Samþykktar og Tillögu um starfsfræðslu og starfsþjálfun sem þætti í þróun vinnuafis frá 1975, Samþykktar og Tillögu um stjórn vinnumála: hlutverk, starfsemi og skipulag frá 1978 og Tillögu um stefnu í atvinnumálum (viðbótarákvæða) frá 1984), og

tekur tillit til víðtæks atvinnuleysis og lítillar atvinnu sem þekkist í ýmsum löndum á öllum þróunarstigum víða um heim, einkum vanda ungs fólks sem er að leita eftir vinnu í fyrsta skipti, og

tekur tillit til þess að síðan framangreind skjöl um vernd gegn atvinnuleysi voru samþykkt hefur orðið veruleg þróun í lagasetningu og framkvæmd margra aðildarþjóða, sem gerir nauðsynlega endurskoðun núverandi staðla, einkum Samþykktar um ráðstafanir gegn atvinnuleysi frá 1934, og samþykkt nýrra alþjóðlegra staðla um uppbyggingu fullrar og arðbærrar atvinnu, sem mönnum er frjálst að velja sér, með öllum víðeigandi ráðum, þ.m.t. almannatryggingum, og

gefur gaum að því að ákvæðin um atvinnuleysisbætur í Samþykkt um lágmark félagslegs öryggis frá 1952 mæla fyrir um tryggingarvernd sem þegar hefur náðst með flestum núgildandi bótakerfum í iðnríkjunum, en hærri staðlar hafa ekki siglt í kjölfarið, ólíkt því sem segja má um staðla í öðrum bótakerfum, og viðkomandi staðlar geta enn orðið markmið þróunarþjóða, sem hafa aðstöðu til að koma á fót kerfi atvinnuleysisbóta, og

viðurkennir að stefna stjórnvalda, sem leiðir til stöðugrar og viðvarandi efnahagsþróunar án verðbólgu, og sveigjanleg viðbrögð við breytingum, svo og til myndunar og uppbyggingar allra tegunda arðbærrar atvinnu, sem menn geta valið sér af frjálsum vilja, þ.m.t. lítil fyrirtæki, samvinnufyrirtæki, einyrkjarekstur og atvinnuuppbygging á afmörkuðum stöðum, jafnvel með því að verja þeim fjármunum sem nú er eingöngu varið til hjálparstarfa, til aðgerða sem stuðla að atvinnuuppbyggingu, einkum starfsráðgjafar, þjálfunar og endurhæfingar, veita besta vernd fyrir slæmum afleiðingum óviðráðanlegs atvinnuleysis, en óviðráðanlegt atvinnuleysi er þó fyrir hendi og því er mikilvægt að tryggja að almannatryggingakerfi veiti þeim sem eru atvinnulausir gegn vilja sínum aðstoð við að fá atvinnu og efnahagslegan stuðning, og

þar eð þingið hefur samþykkt tiltekna ábendingar varðandi atvinnuuppbyggingu og almannatryggingar, sem er fimmta mál á dagskrá þessa þings, einkum í þeim tilgangi að endurskoða Samþykkt um ráðstafanir gegn atvinnuleysi frá 1934, og

þar eð þingið hefur ákveðið að þessar ábendingar skuli gerðar í formi alþjóðasamþykktar; gerir þingið í dag, 21. júní 1988, eftirfarandi samþykkt sem nefna má Samþykkt um aukna atvinnu og vernd gegn atvinnuleysi, 1988: